

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลของ โปรแกรมการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุ
ที่เป็นโรคสมองเสื่อมต่อภาระในการดูแลของผู้ดูแล
โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวศิริวรรณ คະเนนออก

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ภัทราภรณ์ หุ่นปันคำ ประธานกรรมการ
อาจารย์ชาลินี สุวรรณยศ กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคสมองเสื่อม เป็นกลุ่มอาการที่เกิดจากความผิดปกติของสมองทำให้เกิดความผิดปกติทางด้านสติปัญญา ความคิด ความจำบกพร่อง ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อมต้องพึ่งพาผู้อื่น โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว การดูแลช่วยเหลือที่ต่อเนื่องและเนิ่นนาน ส่งผลให้ผู้ดูแลรู้สึกเครียดและเป็นภาระ การช่วยเหลือผู้ดูแลจึงเป็นหน้าที่ของพยาบาลและทีมสุขภาพ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(quasi-experimental research) หนึ่งกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลองทันที โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของ โปรแกรมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อมต่อภาระในการดูแลของผู้ดูแล คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบวัดภาระผู้ดูแล ของทีปประทีน สุขเขียว (2543) 3) โปรแกรมการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อม ซึ่งผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดของสจ๊วตและอาร์ชโบลด์ (Stewart & Archbold, 1986) และจากการทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติการทดสอบค่าที แบบ 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน (paired-samples T-test)

ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อม ภายหลังจากได้รับโปรแกรมการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อมมีคะแนนการรับรู้การระน้อยกว่าก่อนได้รับโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า หลังจากผู้ดูแลได้รับการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุสมองเสื่อมแล้ว ทำให้สามารถทราบบทบาทในการดูแลของตัวเองและให้การดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การรับรู้การดูแลลดลงได้ ดังนั้นจึงควรนำโปรแกรมการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อม ไปใช้เพื่อเตรียมในผู้ดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อม เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะในการดูแลที่เป็นแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์การดูแล ทำให้การรับรู้ในด้านภาระการดูแลของผู้ดูแลลดลง และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ควรได้รับการฝึกใช้โปรแกรมนี้ เพื่อประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมผู้ดูแลที่เป็นโรคสมองเสื่อมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Effect of Dementia Caregiving Preparedness Program on Caregiving Burden Among Caregivers at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province		
Author	Miss. Siriwan Kanenok		
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)		
Independent Study Advisory Committee			
	Assistant Professor Dr. Patraporn Tungpunkom		Chairperson
	Lecturer Chalinee	Suvanayos	Member

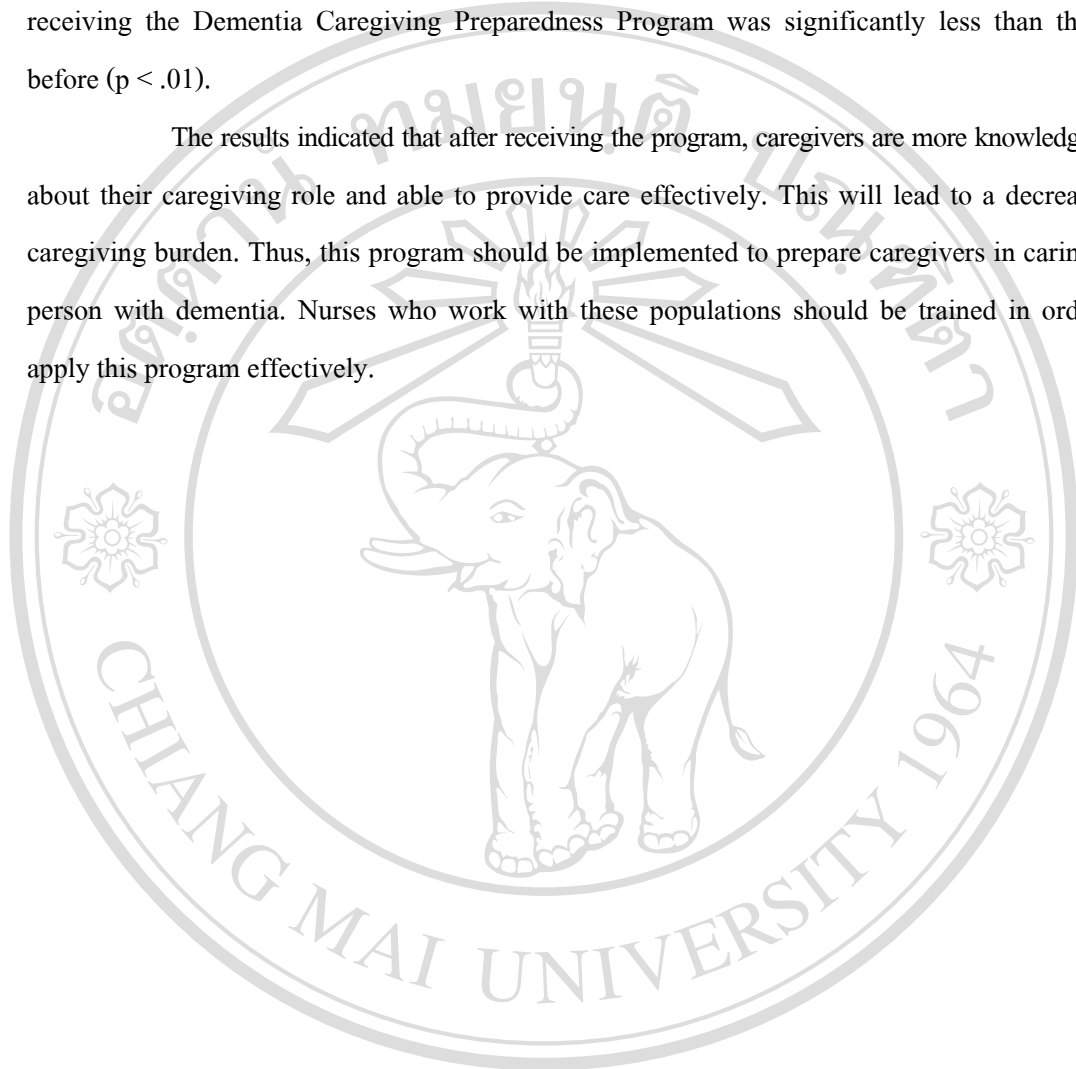
ABSTRACT

Dementia is a set of symptoms that encompasses a decline in memory, intelligence and thinking, which leads to long term dependency of daily living on others, especially family members. Taking care of patients with dementia may cause stress and burden on caregivers and they may need support from nurses and the health care team. This single group pre-post test quasi-experimental research design aimed to examine the effect of the Dementia Caregiving Preparedness Program on caregiving burden among caregivers. The study was done on 15 subjects selected purposively from caregivers of patients with dementia at Suanprung Psychiatric hospital. The instruments used were; 1) Personal Information Questionnaire, 2) Caregiver's Burden Scale developed by Teepratin Sukkeuw (2000), and 3) Effect of Dementia Caregiving Preparedness Program, which was developed based on the concept of Stewart & Archbold (1986) and reviewed literature. Data were analyzed using descriptive statistics and paired-samples T-test.

The results revealed that;

The score of caregiving burden of the caregivers of patients with dementia after receiving the Dementia Caregiving Preparedness Program was significantly less than that of before ($p < .01$).

The results indicated that after receiving the program, caregivers are more knowledgeable about their caregiving role and able to provide care effectively. This will lead to a decrease in caregiving burden. Thus, this program should be implemented to prepare caregivers in caring for person with dementia. Nurses who work with these populations should be trained in order to apply this program effectively.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved